

EGATIN

Podstawowe standardy szkolenia w psychoterapii grupowo-analitycznej

1.

Podstawowe ogólne organizacji szkoleń

1.1. Badanie, nauczanie i promocja teorii grupowo-analitycznej i metod (tak jak została ona stworzona i rozwijana przez Foulkesa i jego następców) oraz badania zarówno w obszarze klinicznym jak i instytucjonalnym (applied)

1.2. Stworzenie warunków dla przyswojenia postawy grupowo-analitycznej i tożsamości grupowo-analitycznej.

1.3. troska o wysokie standardy profesjonalnej praktyki i zasady etyczne.

2.

Najważniejsze podstawowe założenia i filozofia treningu grupowo-analitycznego.

2.1. Nacisk na komunikację i społeczną naturę człowieka oraz znaczenie społeczno-kulturowego otoczenia (zaczepnięte z nauk społecznych).

2.2. Założenie o pierwszeństwie relacyjnej matrycy - osoba definiuje się w relacji do grupy (zaczepnięte z psychologii Gestalt).

2.3. Założenie o osobistej i wspólnej (kolektywnej) nieświadomości (zaczepnięte z psychoanalizy).

2.4. Założenie o otwartych stale przystosowujących się systemach (osób, grup, organizacji) pozostających w dynamicznej równowadze (zaczepnięte z teorii systemowych).

3. Najważniejsze koncepcje teoretyczne w analizie grupowej.

3.1. Analiza grupowa

Historia i rozwój, miejsce wśród terapii grupowych, relacje z innymi teoriami.

3.2. Podstawowe koncepcje:

Sieć, matryca (dynamiczna i podstawowa), komunikacja, tłumaczenie, odzwierciedlenie, rezonans, umiejscowienie problemu, polaryzacja, przeniesienie, przeciwprzeniesienie, projekcyjna identyfikacja i inne procesy projekcyjne, procesy międzyosobowe, lęki i obrony, opór, kreatywność i procesy destrukcyjne i przepracowanie.

3.3. Kluczowe koncepcje warunkujące technikę:

Rama terapeutyczna, granice grupy, prowadzący jako: administrator dynamiki grupowej versus pomieszczenie/tłumacz komunikacji, terapeutyczne działanie analizy grupowej (terapia poprzez grupę), dobór do grupy, kompozycja, fazy rozwoju, wskazania do terapii w grupie, grupy w specyficznych warunkach, ze szczególnymi pacjentami, stosowana analiza grupowa, średnie i duże grupy, organizacje.

3.4. Inne istotne teorie

Teorie psychoanalityczne, socjologiczne (zwłaszcza socjologia figuracji Norberta Elias), psychologia Gestalt (figura/tło, całość jako coś odmiennego od sumy części), fenomenologia, teorie systemowe i komunikacji, psychologia rozwojowa.

4.

Najważniejsze umiejętności istotne dla praktykowania analizy grupowej

4.1: Rozwój postawy grupowo analitycznej

Zdolność do tworzenia i utrzymywania relacji opartej na trosce i szacunku wobec innych, szanowanie uzgodnionych warunków terapii (cele, poufność), unikanie korzystania z pacjentów dla zaspokojenia swoich potrzeb albo zmniejszenia napięcia.

Najistotniejsze osobiste właściwości: empatia, samoświadomość, siła ego, odpowiedzialność i etyczne postępowanie. Inne ważne właściwości osobiste: energia, poczucie humoru, zdolność rozwiązywania problemów, dobra pamięć historyczna, inteligencja.

4.2: Administrowanie dynamiką/ funkcja wykonawcza

Zdolność do ustanowienia i utrzymania granic (rama terapeutyczna grupy), podejmowanie autorytetu w roli terapeuty, organizowanie i utrzymywanie settingu, negocjowanie kontraktu terapeutycznego, współpracowanie wewnątrz i pomiędzy instytucjami i odpowiednimi zewnętrznymi systemami.

4.3: Funkcja trzymania i pomieszczenia

Zdolność do znoszenia niepokoju, frustracji i emocji (swoich własnych i wprojektowanych), terapeutyczne korzystanie z pracy z przeciwprzeniesiem, utrzymywanie techniki analitycznej.

4.4: Funkcja analizowania i tłumaczenia

Zdobycie wysokiego poziomu umiejętności obserwacji i zdolności refleksyjnych

4.5: Rozwój zdolności do zmiany perspektywy:

- (a) proruszanie się pomiędzy zaangażowaniem się w proces a refleksją i obserwowaniem
- (b) łączenie różnych poziomów komunikacji (tłumaczenie) - świadomego i nieświadomego, werbalnego i niewerbalnego
- (c) tworzenie połączeń pomiędzy grupą, podgrupami i osobami
- (d) łączenie struktury, procesu, i zawartości

(e) poruszanie się pomiędzy poziomami przeniesienia: bieżącym, projekcyjnym i z poziomu podstawowego.

4.6: Umiejscowienie znaczenia w kontekście

Zdolność do dbania o proces grupowy, budowania kultury terapeutycznej i przekazywania zdolności terapeutycznych grupie.

Umiejętności i znajomość interwencji do pracy z blokami w komunikacji i destrukcyjnymi procesami w grupach.

Zdolność do budowania swego oglądu sytuacji w oparciu o odpowiedzi grupy na jej potrzeby w języku grupy.

Rozwój kreatywności i własnego stylu terapeutycznego.

5.

Struktura i wymagania szkolenia

5.1: Najbardziej efektywna jest trzyczęściowa struktura składająca się z terapii osobistej w grupie, seminariów teoretycznych i klinicznej praktyki pod superwizją, które mogą odbywać się w formie ciągłej lub blokowej albo ich kombinacji.

5.2: Terapia, seminaria teoretyczne i praktyka pod superwizją powinny mieć miejsce jednocześnie przynajmniej w czasie wymaganego minimum dla kursu zaawansowanego z możliwością poszerzenia tych elementów na czas przed lub po zaawansowanym szkoleniu.

5.3: Terapia i superwizja powinna być prowadzona przez innych szkolących.

5.4: W sytuacji gdy terapeuci są również nauczycielami należy tak organizować sytuacje uczenia aby w pełni respektować potrzebę ochrony granic terapeutycznych.

5.5: Należy w program szkolenia włączyć doświadczenie średniej (median) lub dużej grupy.

5.6: Terapia może się odbywać w grupach składających się z pacjentów i szkolących się albo w grupach szkolących się.

5.7: Szkolący powinien przechodzić swoją terapię wyłącznie w grupie przez znaczącą część treningu grupowo-analitycznego.

5.8: Szkolący się prowadzi grupę, która odbywa się raz w tygodniu przynajmniej przez dwa lata. Co najmniej jedna sesja w tygodniu - 90 min.

5.9: Aby ukończy szkolenie szkolący musi przedstawić pracę, w której kliniczne obserwacje poparte są wiedzą teoretyczną.

5.10: Szkolący się muszą odbyć co najmniej 240 godzin (160 x 90-sięć minutowych sesji) własnej terapii grupowo-analitycznej w małych grupach terapeutycznych. Dodatkowo, sesje dużej/średniej grupy mogą wzbogacić całe terapeutyczne

doświadczenie. Jeśli trening odbywa się blokowo minimalna ilość bloków w roku powinna wynosić 5.

5.11: Szkolacy musi uczestniczyć w procesie superwizji przez co najmniej 120 godzin. Proces superwizji powinien obejmować zakładanie i prowadzenie dwuletniej grupy treningowej. Superwizja powinna odbywać się w grupach nie większych niż 4-6 osobowych i z częstotliwością nie mniejszą niż co dwa tygodnie. W treningach blokowych można połączyć grupy prowadzone przez superwizorów i grupy superwizji koleżeńskiej.

5.12: Szkolący powinni odbyć co najmniej 160 godzin seminariów teoretycznych obejmujących curriculum opisane w punkcie 3.

5.13: Program szkolenia powinien obejmować co najmniej trzy lata powyżej poziomu wstępnego. W tym czasie wymagana ilość godzin terapii, teoretycznych seminariów i superwizji powinna być realizowana jednocześnie. Pewna część godzin terapii, teorii i superwizji może mieć miejsce przed lub po tym trzyletnim okresie.

6.

Postawowe wskazania co do struktury i procedur realizowania szkolenia i utrzymywania standardów

6.1: Szkolenie musi mieć opisaną ramę, warunki odbywania się i kodeks etyczny.

6.2: Powinno być opisane kto podejmuje jakie decyzje i procedura odwoławcza.

6.3: Organizacja szkoląca powinna mieć opracowaną i opisaną procedurę kwalifikacji i przyjmowania studentów do szkolenia.

6.4: Wymagania dotyczące przyjęcia: powinny obejmować stopień profesjonalnego wykształcenia, ukończenie kursu wstępnego i/albo pewne kliniczne/psychiatryczne doświadczenie poprzedzające szkolenie.

6.5: Powinna być opisana procedura ewaluacji postępu w czasie szkolenia i procedura certyfikacyjna.

6.6: Szkolenie powinno mieć procedurę doboru szkolących.

6.7: Studenci powinni mieć możliwość wypowiedzania się w sprawach szkolenia.

6.8: Struktury i standardy organizacji szkolącej powinny stale być rozwijane.

Zasadnicze wymagane standardy szkolenia powinny być weryfikowane co pięć lat.